

Den sidste sag på dagsordenen var:

Forespørgsel til undervisningsministeren af Ole Vig Jensen, Svend Haugaard, K. Helveg Petersen og Samuelsen.

„I anledning af undervisningsministerens udtalelser ved afslutningen af UNESCOs 3. internationale konference om voksenundervisning i Tokyo ønskes en redegørelse fra ministeren om dansk voksenundervisning på grundlag af de forberedelser, der er foregået i Danmark i forbindelse med konferencen, og om, hvorledes ministeren agter at følge resultaterne op“.

(Forespørgsel nr. II)

Ordføreren for forespørgerne (Ole Vig Jensen): Når jeg på forespørgernes vegne har ønsket at tage ordet her, forinden ministeren besvarer den rejste forespørgsel, så er det ud fra et ønske om at få lejlighed til over for en bredere kreds nærmere at begrunde forespørgslen. Der er i den officielle formulering af forespørgslen her i tinget ikke givet nogen motivering. Det er, så vidt jeg har forstået, ikke praksis, men jeg har til ministeren og partiernes ordførere i skriftlig form ganske kort givet en supplerende forklaring for at fremhæve nogle af de elementer i uddannelsesproblematikken, som det ville være rimeligt at drage med ind i debatten. Jeg skal ganske kort resumere og på enkelte områder uddybe begrundelsen for forespørgslen.

For det første oplever vi disse år, at uddannelsen indtager en stadig mere central plads i samfundsudviklingen, at uddannelsespolitik med øget styrke er med til at præge den almindelige samfundsdebat, og at dette område lægger beslag på en stadig større del af de økonomiske og personelle ressourcer, som det offentlige og dermed samfundet har til rådighed.

For det andet har bl. a. den rivende udvikling medført en betydelig skævhed i vort uddannelsessystem med hensyn til befolkningens muligheder for at udnytte uddannelsesstilbuddene, ligesom vort uddannelsessystem er kendetegnet ved mangelen på koordinering og sammenhæng. Man kan næppe bebrejde dette ting noget for denne tilstand. Det er problemer, der kendes langt ud over dette lands grænser og er typisk følgevirkninger af den hastige teknologiske

udvikling. Vi må til gengæld tage højde for denne udvikling, erkende problemerne — og måske ikke mindst deres omfang — og forsøge at formulere en ny målsætning for en samlet uddannelsespolitik. Vi kan ikke længere forsvare at gennemføre uddannelseslove isoleret på det enkelte lovgivningsområde. Vi må anskue uddannelserne i sammenhæng, og vi må indstille os på at udvide vort undervisningsbegreb. Det er en ikke ubetydelig opgave at stille os selv, men vi er hjulpet på vej, og jeg vil i den forbindelse gerne fremhæve to ting, som kan blive en løftestang måske både for denne debat og for det videre arbejde.

For det første resultaterne af det danske forberedelsesarbejde i forbindelse med verdenskonferencen i Tokyo om voksenundervisning. Der foreligger i dag et ikke ubetydeligt materiale, som ikke blot har kortlagt den aktuelle situation på voksenundervisningens område her i landet, men der er også i det tilvejebragte materiale peget på interessante og visionære udviklingslinjer i dansk uddannelsespolitik. Jeg finder anledning til at complimentere den arbejdsgruppe, som dygtigt og gennem en frivillig indsats, har jeg forstået, har trukket det store læs, og som gennem hæfterne „Nyt om livslang uddannelse (udvikling)“ har skabt debat ud i brede kredse blandt voksenundervisningens interesserede. Jeg finder det også interessant at kunne iagttage, at netop det danske bidrag til verdenskonferencen kom til at indtage en central plads i både debat og rekommandationer.

Det er derfor ikke mindre interessant, og det var den anden ting, jeg ville fremhæve som betydningsfuld for denne debat og i øvrigt for det videre arbejde, at den danske undervisningsminister på verdenskonferencen udfordrede de mange landes delegerede ved at udtale:

„Lad os her ved afslutningen af konferencen love hinanden at rejse hjem til vore respektive lande og arbejde for, at Tokyo-konferencens ideer og resultater bliver fulgt op gennem debat og lovgivning.“

Jeg ved ikke, om den danske undervisningsminister, da han talte på den anden side af jordkloden, lige netop tænkte på sit eget land, men jeg vil kunne forstå, hvis ministeren også har sendt en tanke